

USNESENÍ PŘEDSEDY SOUDNÍHO DVORA
27. září 2004 *

Ve věci C-7/04 P(R),

jejímž předmětem je opravný prostředek na základě čl. 57 druhého pododstavce Statutu Soudního dvora,

podaný dne 9. ledna 2004,

Komise Evropských společenství, zastoupená R. Wainwrightem a C. Ingen-Housz, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

účastník řízení podávající opravný prostředek,

příčemž dalšími účastníky řízení jsou:

Akzo Nobel Chemicals Ltd, se sídlem v Londýně (Spojené království),

Akcros Chemicals Ltd, se sídlem v Surrey (Spojené království),

* Jednací jazyk: angličtina.

zastoupené C. Swaakem, advocaat, a M. Mollicou, avocate,

žalobkyně v prvním stupni,

podporované

European Company Lawyers Association (ECLA), zastoupenou M. Dolmansem, advocaat, a K. Nordlanderem, advokat, zmocněnými J. Temple-Langem, solicitor,

Council of the Bars and Law Societies of the European Union (CCBE), zastoupenou J. Flynnem, QC,

Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, zastoupenou O. Brouwerem, advocaat,

vedlejšími účastníky,

PŘESEDÁ SOUDNÍHO DVORA,

po vyslechnutí generálního advokáta A. Tizzana,

vydává toto

Usnesení

- 1 Tento opravný prostředek je podán proti usnesení předsedy Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 30. října 2003, Akzo Nobel Chemicals Ltd a Akcros Chemicals v. Komise (T-125/03 R a T-253/03 R, Recueil, s. II-4771, dále jen „napadené usnesení“).

- 2 Tímto usnesením předseda Soudu prvního stupně zaprvé zamítl návrh jednak na odklad výkonu rozhodnutí Komise Evropských společenství ze dne 10. února 2003, kterým se mění rozhodnutí ze dne 30. ledna 2003, které ukládalo společností Akzo Nobel Chemicals Ltd, Akcros Chemicals Ltd a Akcros Chemicals a jejich příslušným dceřiným společností strpět šetření na základě čl. 14 odst. 3 nařízení Rady č. 17 ze dne 6. února 1962, prvního nařízení, kterým se provádějí články [81] a [82] Smlouvy (Úř. věst. 1962, č. 13, s. 204; Zvl. vyd. 08/01, s. 3), a jednak na vydání jiných předběžných opatření určených k ochraně zájmů žalobkyně (věc T-125/03 R). Zadruhé částečně zamítl návrh jednak na odklad výkonu rozhodnutí Komise ze dne 8. května 2003, kterým se odmítá žádost o ochranu pěti dokumentů, jejichž kopie byly pořízeny během šetření, na základě profesního tajemství, a jednak na vydání jiných předběžných opatření určených k ochraně zájmů žalobců (věc T-253/03 R).

- 3 Podáním doručeným dne 16. února 2004 podaly Akzo Nobel Chemicals Ltd a Akcros Chemicals Ltd (dále „Akzo“) vzájemný opravný prostředek, kterým se

domáhaly zrušení napadeného usnesení, neboť toto usnesení zcela zamítlo návrh na předběžné opatření ve věci T-253/03 R.

- 4 Vedlejší účastníci předložili svá vyjádření na podporu žalobních návrhů Akzo podáními ze dne 16. února 2004.
- 5 Vzhledem k tomu, že Komisi byla prodloužena lhůta pro předložení jejích vyjádření k vzájemnému opravnému prostředku, Komise tato vyjádření předložila dne 16. dubna 2004.
- 6 Jelikož písemná vyjádření účastníků řízení obsahují veškeré informace nezbytné k rozhodnutí o návrzích, ústní vyjádření účastníků řízení není namístě vyslechnout.

Skutkové okolnosti a řízení před Soudem

- 7 Skutkové okolnosti sporu a o řízení před Soudem jsou shrnuty v bodech 1 až 20 napadeného usnesení následujícím způsobem:

„1 Dne 10. února 2003 přijala Komise rozhodnutí na základě čl. 14 odst. 3 nařízení Rady č. 17, prvního nařízení, kterým se provádějí články [81] a [82] Smlouvy (Úř. věst. 1962, č. 13, s. 204; Zvl. vyd. 08/01, s. 3, dále „rozhodnutí ze dne 10. února 2003“), kterým se mění rozhodnutí ze dne 30. ledna 2003, kterým

Komise zejména uložila společnostem Akzo Nobel Chemicals Ltd a Akcros Chemicals Ltd (dále „žalobkyně“) a jejich příslušným dceřiným společnostem strpět šetření směřující k nalezení důkazů o případných protisoutěžních jednáních (dále „rozhodnutí ze dne 30. ledna 2003“).

- 2 Ve dnech 12. a 13. února 2003 provedli úředníci Komise, jimž byli nápomocni zástupci Office of Fair Trading (britského úřadu pro hospodářskou soutěž), šetření na základě uvedených rozhodnutí v prostorách žalobkyň v Eccles, Manchester (Spojené království). Během tohoto šetření pořídili úředníci Komise kopie velkého počtu dokumentů.
- 3 Během těchto úkonů sdělili zástupci žalobkyň úředníkům Komise, že některé dokumenty obsažené ve zvláštním spise mohou spadat pod závazek profesního tajemství chránícího komunikaci mezi advokátem a jeho klientem („legal professional privilege“), a že v důsledku toho Komise nemohla mít k těmto dokumentům přístup.
- 4 Úředníci Komise tudíž sdělili zástupcům žalobkyň, že pro ně bylo nutné konzultovat povšechně dotčené dokumenty, aniž by je zkoumali, aby si mohli učinit vlastní názor na to, zda tyto dokumenty musejí být případně chráněny. Po dlouhé diskusi a poté, co úředníci Komise a Office of Fair Trading připomněli zástupcům žalobkyň trestní následky maření výkonu šetření, bylo rozhodnuto, že odpovědná osoba pověřená šetřením bude povšechně konzultovat dotčené dokumenty, přičemž toto učiní za přítomnosti zástupce žalobkyň. Rovněž bylo rozhodnuto, že v případě, že tento zástupce bude tvrdit, že určitý dokument spadá pod závazek profesního tajemství, bude muset toto tvrzení podrobně odůvodnit.

- 5 Během prověřování dokumentů obsažených ve spise označeném zástupci žalobkyně došlo ke sporu ohledně pěti dokumentů, které byly v konečném výsledku předmětem dvojího typu zacházení.

- 6 Prvním z těchto dokumentů je dvoustránkový strojově psaný přípis ze dne 16. února 2000 generálního ředitele Akcros Chemicals adresovaný jednomu z jeho nadřízených. Podle žalobkyně tento přípis obsahuje informace shromážděné generálním ředitelem Akcros Chemicals při vnitřních diskusích s ostatními zaměstnanci. Tyto informace byly shromážděny proto, aby byl získán externí právní posudek v rámci programu dodržování práva v oblasti hospodářské soutěže dříve zavedeného Akzo Nobel.

- 7 Druhým z těchto dokumentů je druhý výtisk dvoustránkového přípisu popsaného v předchozím bodě, na kterém jsou mimoto ručně psané poznámky, které odkazují na kontakty s advokátem žalobkyně, a zejména zmiňují jeho jméno.

- 8 Po obdržení vysvětlení ze strany žalobkyně ohledně těchto prvních dvou dokumentů nebyli úředníci Komise schopni na místě dospět ke konečnému závěru, jaká ochrana se na uvedené dokumenty vztahuje. Úředníci Komise si tedy poříдили kopie těchto dokumentů, jež vložili do zapečetěné obálky, kterou si po ukončení šetření vzali s sebou. Ve svém návrhu žalobkyně označily tyto dva dokumenty jako součást „řady A“.

- 9 Třetí dokument, který byl předmětem sporu mezi úředníky Komise a žalobkyněmi, je tvořen souborem ručně psaných poznámek generálního ředitele Akcros Chemicals, o kterých žalobkyně tvrdí, že byly sepsány u příležitosti diskusí s podřízenými a použity za účelem vypracování strojově psaného přípisu řady A.

- 10 Konečně, posledními dvěma dotčenými dokumenty jsou dvě zprávy elektronické pošty mezi generálním ředitelem Akcros Chemicals a koordinátorem Akzo Nobel pro otázky práva hospodářské soutěže. Posledně jmenovaný je advokátem zapsaným u nizozemské advokátní komory, který byl v rozhodné době rovněž členem právní služby Akzo Nobel, a v důsledku toho i stálým zaměstnancem tohoto podniku.

- 11 Po získání těchto tří posledních dokumentů a obdržení vysvětlení žalobkyň se osoba pověřená šetřením domnívala, že tyto dokumenty zcela jistě nejsou chráněny profesním tajemstvím. V důsledku toho pořídila jejich kopie a zařadila je ke zbytku spisu, aniž by je oddělila v zapečetěné obálce na rozdíl od toho, jak to učinila s dokumenty řady A. Ve svém návrhu označily žalobkyně tyto tři dokumenty jako součást „řady B“.

- 12 Dne 17. února 2003 zaslaly žalobkyně Komisi dopis, ve kterém vyložily důvody, na jejichž základě mají být podle nich dokumenty řady A i B chráněny profesním tajemstvím.

- 13 Poštovní zásilkou ze dne 1. dubna 2003 sdělila Komise žalobkyním, že argumenty předložené v jejich dopise ze dne 17. února 2003 jí neumožnily dojít k závěru, že uvedené dokumenty spadají pod závazek profesního tajemství. V téže zásilce Komise nicméně žalobkyním sdělila, že mají možnost předložit do dvou týdnů vyjádření k těmto předběžným závěrům, přičemž po uplynutí této lhůty Komise přijme konečné rozhodnutí.

- 14 Návrhem doručeným kanceláři Soudu dne 11. dubna 2003 žalobkyně podaly na základě čl. 230 čtvrtého pododstavce ES žalobu na zrušení zejména rozhodnutí ze dne 10. února 2003 a případně rozhodnutí ze dne 30. ledna 2003, „jelikož Komise v těchto rozhodnutích shledává své oprávnění nebo základ pro svůj zákrok (který nemůže být oddělen od rozhodnutí) zabavení nebo kontroly nebo čtení dokumentů spadajících pod závazek profesního tajemství“. Tato věc má číslo T-125/03.

- 15 Dne 17. dubna 2003 žalobkyně informovaly Komisi o podání svého návrhu ve věci T-125/03. Zároveň Komisi sdělily, že vyjádření, k jehož předložení byly vyzvány dne 1. dubna 2003, bylo součástí tohoto návrhu na zahájení řízení.

- 16 Téhož dne žalobci podali návrh na základě článků 242 a 243 ES, kterým se domáhali, aby soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních odložil výkon rozhodnutí ze dne 10. února 2003 a případně i rozhodnutí ze dne 30. ledna 2003. Tato věc má číslo T-125/03 R.

- 17 Dne 8. května 2003 přijala Komise rozhodnutí na základě čl. 14 odst. 3 nařízení Rady č. 17 (dále „rozhodnutí ze dne 8. května 2003“). V článku 1 tohoto rozhodnutí Komise zamítla žádost žalobkyň, aby jim byly vráceny dokumenty řady A a B a aby Komise potvrdila zničení všech kopií těchto dokumentů, které má k dispozici. Kromě toho v článku 2 rozhodnutí ze dne 8. května 2003 Komise oznámila svůj záměr otevřít zapečetěnou obálku obsahující dokumenty řady A. Komise nicméně žalobkyním upřesnila, že k tomuto úkonu nepřistoupí před uplynutím lhůty pro podání žaloby proti rozhodnutí ze dne 8. května 2003.

- 18 Dne 14. května 2003 Komise předložila své písemné vyjádření k návrhu na předběžné opatření ve věci T-125/03 R.
- 19 Dne 22. května 2003 vyzval předseda Soudu žalobkyně, aby předložily svá vyjádření k důsledkům, které bylo třeba podle nich vyvodit ve věci T-125/03 R z rozhodnutí ze dne 8. května 2003. Dne 9. června 2003 žalobkyně předložily tato vyjádření, na něž Komise odpověděla dne 3. července 2003.
- 20 Návrhem doručeným do kanceláře Soudu dne 4. července 2003 žalobkyně podaly na základě čl. 230 čtvrtého pododstavce ES žalobu na zrušení rozhodnutí ze dne 8. května 2003 a na náhradu nákladů, které jim vzniknou ohledně jejich žaloby, Komisi. Samostatným podáním zapsaným do rejstříku Soudu dne 11. července 2003, žalobkyně podaly návrh na předběžné opatření, kterým se domáhaly, aby soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních odložil výkon rozhodnutí ze dne 8. května 2003. Tato věc má číslo T-125/03 R.“

Napadené usnesení

Věc T-125/03 R

- 8 Ve věci T-125/03 R soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních v bodě 67 napadeného usnesení konstatoval, že všechny žalobní důvody namířené žalobkyněmi proti rozhodnutí ze dne 10. února 2003, a případně i proti rozhodnutí ze dne 30. ledna 2003, se ve skutečnosti týkají opatření následujících po tomto rozhodnutí, která jsou kromě toho od těchto rozhodnutí odlišná.

- 9 Odvolává se na ustálenou judikaturu soudů Společenství, soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních poté v bodě 68 uvedeného usnesení připomněl, že v rámci vyšetřování na základě článku 14 nařízení č. 17 se podnik nemůže dovolávat protiprávnosti průběhu šetření na podporu žalobního návrhu, kterým se domáhá zrušení aktu, na jehož základě Komise provedla své šetření.
- 10 Vzhledem k tomu, že soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních se domníval, že žalobkyně v důsledku toho neprokázaly existenci *fumus boni juris*, zamítl návrh na odklad výkonu rozhodnutí ve věci T-125/03 R.

Věc T-253/03 R

- 11 Pokud jde o věc T-253/03 R, soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních nejdříve rozhodl o druhém žalobním důvodu vycházejícím z porušení profesního tajemství.
- 12 Úvodem uvedl, že Akzo netvrdila, že dokumenty řady A představovaly samy o sobě korespondenci s externím advokátem nebo dokument přebírající text či obsah takové komunikace. Akzo naopak tvrdila, že dva dokumenty řady A představovaly poznámky vypracované za účelem telefonické konzultace s advokátem.
- 13 Vzhledem k tomu, že soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních měl za to, že se jednalo o velmi důležité a komplexní otázky, týkající se případné nutnosti rozšířit v určitém rozsahu rozsah působnosti profesního tajemství, jak je vymezena judikaturou, na pracovní a souhrnné dokumenty vypracované výlučně za

účelem pomoci advokátem, vyvodil z této skutečnosti důsledek, že tyto otázky vyžadují podrobný přezkum ve věci samé a že žaloba se v tomto stadiu nejeví být zjevně neopodstatněná.

- 14 Pokud jde o ručně psané poznámky řady B, soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních dospěl ke stejnému závěru jako v případě poznámek řady A, a to s ohledem na podobnost těchto dvou kategorií dokumentů.
- 15 Pokud se týče dvou zpráv elektronické pošty řady B mezi generálním ředitelem Akros Chemicals a koordinátorem Akzo Nobel pro otázky práva hospodářské soutěže, soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních připomněl, že se nejedná o komunikaci mezi advokátem a jeho klientem, a že tudíž v zásadě nespádají pod závazek profesního tajemství, pokud se použijí zásady stanovené v rozsudku ze dne 18. května 1982, AM & S v. Komise (155/79, Recueil, s. 1575).
- 16 Soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních vzal poté v úvahu argumenty žalobkyně a vedlejších účastníků, o kterých se domníval, že bez dalšího mohly zakládat širší výklad profesního tajemství.
- 17 Vzhledem ke komplexnosti otázky, za jakých podmínek by mohla být případně profesním tajemstvím chráněna korespondence s advokátem, který je stálým zaměstnancem podniku, se soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních domníval, že tato otázka musí být vyhrazena rozhodnutí Soudu ve věci samé.
- 18 Pokud jde o první žalobní důvod vycházející z porušení procesních zásad stanovených ve výše uvedeném rozsudku AM & S v. Komise a z porušení článku 242 ES, soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních nejprve připomněl tyto zásady, aby poté provedl analýzu faktického průběhu šetření uskutečněného Komisí.

- 19 V bodě 137 napadeného usnesení se soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních zabýval citlivou doplňující otázkou, kterou vznáší tento žalobní důvod. Bylo totiž třeba přezkoumat, zda s ohledem na povinnost podniku podrobeného šetření uvést potřebné skutečnosti, které prokazují potřebu ochrany dokumentu, mají úředníci Komise bez dalšího právo vyžadovat, jak to učinili v projednávané věci, konzultovat povšechně tento dokument, aby si vytvořili vlastní názor na to, zda tento dokument musí být případně chráněn.
- 20 V tomto ohledu se soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních v bodě 139 napadeného usnesení domníval, že nebylo vyloučeno, že se v rámci šetření na základě čl. 14 odst. 3 nařízení č. 17 úředníci Komise musí zdržet konzultace, i když povšechné, dokumentů, o nichž podnik tvrdí, že jsou chráněny profesním tajemstvím, ledaže by s touto konzultací podnik souhlasil.
- 21 Vzhledem k tomu, že soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních měl za to, že se jednalo o komplexní otázku výkladu postupu definovaného ve výše uvedeném rozsudku AM & S v. Komise, a protože nemohlo být vyloučeno, že Komise nedodržela procesní zásady stanovené v uvedeném rozsudku, připustil, že podmínka týkající se *fumus boni juris* byla splněna jak pro dokumenty řady A, tak pro dokumenty řady B.
- 22 Poté uznal, že bylo naléhavé nařídit navrhovaná předběžná opatření. Pokud jde totiž o dokumenty řady A, ke kterým Komise neměla doposud přístup, bylo pro zabránění závažné a nenapravitelné újmy nutné nařídit Komisi neseznamovat se s obsahem těchto dokumentů, a v důsledku toho odložit výkon článku 2 rozhodnutí ze dne 8. května 2003.

- 23 Naopak, pokud jde o dokumenty řady B, s jejichž obsahem se Komise již seznámila a které nebyly umístěny v zapečetěné obálce, soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních dospěl k závěru, že podmínka naléhavosti nebyla splněna.
- 24 Konečně, soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních provedl ve vztahu k dokumentům řady A posouzení významu dotčených zájmů. Dospěl k závěru, že toto vyvážení zájmů se přiklánělo k odkladu výkonu článku 2 rozhodnutí ze dne 8. května 2003.
- 25 Výrok napadeného usnesení zní následovně:

„1) Věci T-125/03 R a T-253/03 R R se spojují pro účely tohoto usnesení.

2) Vedlejší účastenství Council of the Bars and Law Societies of the European Union, Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten a European Company Lawyers Association se připouští ve věcech T-125/03 R a T-253/03 R.

3) Ve stadiu řízení o předběžném opatření se vyhovuje návrhům předložených žalobkyněmi na důvěrné zacházení s některými skutečnostmi obsaženými v procesních písemnostech ve věcech T-125/03 R a T-253/03 R, které byly uvedeny jako takové v dopise soudní kanceláře žalobkyním ze dne 16. září 2003.

4) Návrh na předběžné opatření ve věci T125/03 R se zamítá.

- 5) Bere se na vědomí prohlášení Komise, že neumožní třetím osobám, aby měly přístup k dokumentům řady B až do vydání rozsudku ve věci samé ve věci T-253/03.
- 6) Ve věci T-253/03 R se odkládá výkon článku 2 rozhodnutí Komise ze dne 8. května 2003 týkajícího se žádosti o ochranu profesním tajemstvím (věc COMP/E-1/38.589) do doby, nežli Soud rozhodne o meritě žaloby.
- 7) Zapečetěná obálka obsahující dokumenty řady A bude uložena v kanceláři Soudu do doby, než Soud rozhodne o meritě žaloby.
- 8) Ve zbývajících částech se návrh na předběžné opatření ve věci T-253/03R zamítá.
- 9) O nákladech řízení ve věcech T-125/03 R a T-253/03 R bude rozhodnuto později.“

Opravný prostředek a vzájemný opravný prostředek

- 26 Svým opravným prostředkem Komise navrhuje zrušení bodů 6 a 7 výroku napadeného usnesení. Uplatňuje tři důvody opravného prostředku vycházející z nesprávného právního posouzení a prokázání podmínky *fumus boni juris*, respektive z nesprávného právního posouzení a prokázání podmínky naléhavosti

a z vad řízení týkajících se správního důkazního režimu, které představují zásah do zájmů Komise.

- 27 Vzájemným opravným prostředkem se Akzo domáhá zrušení bodů 4 a 8 výroku napadeného usnesení. Akzo uplatňuje dva důvody opravného prostředku, první ve věci T-125/03 R vychází z porušení práva na účinnou soudní ochranu, druhý ve věci T-253/03 R vychází z porušení téhož práva, jakož i z nesprávného použití konceptu nenapravitelné újmy.

K opravnému prostředku

- 28 Úvodem je třeba uvést, že v souladu s ustálenou judikaturou mohou být předběžná opatření soudcem příslušným pro rozhodování o předběžných opatřeních nařízena pouze v případě, že je prokázáno, že jejich poskytnutí je na první pohled odůvodněné z hlediska skutkového i právního (*fumus boni juris*) a že jsou naléhavá v tomto smyslu, že je nezbytné za účelem zabránění závažné a nenapravitelné újmě zájmům žalobců, aby byla vydána a provedena před rozhodnutím ve věci samé. Tyto podmínky jsou kumulativní, takže předběžná opatření musejí být zamítnuta, pokud jedna z těchto podmínek není splněna [viz zejména usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 14. října 1996, SCK et FNK v. Komise, C-268/96 P(R), Recueil, s. I-4971, bod 30].
- 29 Pokud se zdá, že podmínka naléhavosti není splněna, je třeba v důsledku toho zamítnout návrh na předběžná opatření, aniž by bylo nutné přezkoumat ostatní

podmínky, včetně podmínky týkající se *fumus boni juris*, která by měla být podle bodů 98 a 127 napadeného usnesení případně zanalyzována na základě konceptu profesního tajemství, což předpokládá nový výklad zásad práva Společenství upravujících ochranu profesního tajemství, vyjádřených zejména ve výše uvedeném rozsudku AM &S v. Komise.

K druhému důvodu opravného prostředku, týkajícího se podmínky naléhavosti

Argumentace účastníků řízení

- 30 Komise tvrdí, že při posuzování podmínky naléhavosti došlo k několika nesprávným právním posouzením. Tato nesprávná posouzení byla způsobena použitím nesprávné metody pro stanovení naléhavosti, nedostatkem přiměřeného odůvodnění a nemožností prokázat, že kritéria vyžadovaná pro stanovení naléhavosti byla ověřena, jakož i nepřihlednutím k malé úloze *fumus boni juris* při stanovení naléhavosti.
- 31 Komise se domnívá, že pro účely připuštění toho, že podmínka naléhavosti byla splněna, se soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních opřel o úvahu, že vyzrazení, byť i dočasné, informací sdělených procesním subjektem svému advokátovi, může způsobit nenapravitelný zásah do očekávání, které tento subjekt, když se svěřoval svému advokátovi, spojoval se skutečností, že tyto informace nikdy nebudou vyzrazeny. V bodě 167 napadeného usnesení sám soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních uznal, že újma, která by byla způsobena pouhým přečtením dokumentů řady A, by nebyla spojená s nutností ochrany práv na obhajobu žalobkyň, ale vyvozovala by se ze „zvláštní povahy profesního tajemství“.

- 32 Soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních tak použil koncept profesního tajemství způsobem, které nebyl ani přípustný, ani v souladu se stávající judikaturou, zejména s výše uvedeným rozsudkem AM & S v. Komise. V napadeném usnesení je totiž profesní tajemství definováno jako právo podniků, jehož podstata by byla vnitřně a nenapravitelně dotčena všemi omezeními jeho výkonu. Naopak ve výše uvedeném rozsudku AM & S v. Komise byla ochrana komunikace mezi advokátem a jeho klientem analyzována v řízení, ve kterém mohla být vydána rozhodnutí v rámci provádění článků 81 a 82 ES nebo rozhodnutí o uložení pokut.
- 33 Komise se kromě toho domnívá, že ani závažnost, ani nenapravitelnost a ani neodvratitelnost tvrzené újmy nebyly prokázány.
- 34 Komise mimoto připomíná, že se zavázala, a že tento závazek byl zopakován v bodě 157 napadeného usnesení, neumožnit třetím osobám, aby měly přístup k dotčeným dokumentům do doby, než Soud rozhodne o merituu žaloby, což zabraňuje veškerému riziku vyzrazení třetím stranám.
- 35 Akzo uplatňuje, že napadené usnesení použilo správně judikaturu týkající se ochrany profesního tajemství, a zejména zásady stanovené ve výše uvedeném rozsudku AM & S v. Komise.

Závěry

- 36 Je namístě připomenout, že účelem řízení o předběžném opatření je zaručit plnou účinnost budoucího konečného rozhodnutí, aby bylo zabráněno mezeře v právní ochraně zajišťované Soudním dvorem. Pro dosažení tohoto cíle je nutno naléhavost posuzovat ve vztahu k nezbytnosti předběžně rozhodnout, aby bylo zabráněno tomu, že účastníkovi řízení, který požaduje předběžnou ochranu, bude způsobena závažná a nenapravitelná újma (usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 17. července 2001, Komise v. NALOO, C-180/01 P-R, Recueil, s. I-5737, bod 52).
- 37 Mimoto je třeba připomenout, že Soudní dvůr rozhodl, pokud se týče rozhodnutí, kterým Komise nařídila šetření, že v případě, že uvedené rozhodnutí bude zrušeno soudem Společenství, Komisi bude tímto zabráněno použít za účelem řízení o porušení soutěžních pravidel Společenství veškeré dokumenty nebo důkazní materiály shromážděné během tohoto šetření, pod sankcí vystavení se riziku, že soud Společenství zruší rozhodnutí ohledně porušení v rozsahu, v němž bude založeno na takovýchto důkazních prostředcích (rozsudek ze dne 22. října 2002, Roquette Frères, C-94/00, Recueil, s. I-9011, bod 49).
- 38 Stejně zásady jsou použitelné v případě, že se jedná o rozhodnutí Komise nepřiznat ochranu profesním tajemstvím, pokud jde o jeden nebo několik dokumentů a toto rozhodnutí je zrušeno soudem Společenství.
- 39 Komise mimoto uznává, že pokud by rozhodnutí ze dne 8. května 2003 bylo později shledáno protiprávním, byla by nucena vyjmout ze svého spisu dokumenty, jichž by se tato protiprávnost dotýkala, a bylo by pro ni nemožné použít tyto dokumenty jako důkazy.

- 40 Za těchto podmínek je možnost protiprávního použití dokumentů řady A v řízení o porušení soutěžních pravidel Společenství vedeném Komisí pouze teoretického charakteru a je v každém případě málo pravděpodobná.
- 41 Je třeba dodat, že, pokud se může seznámení se Komisí s informacemi obsaženými v dokumentech řady A, aniž by tyto informace byly použity v řízení o porušení soutěžních pravidel Společenství, případně dotknout profesního tajemství, tato okolnost sama o sobě nestačí k odůvodnění, že v projednávané věci je podmínka naléhavosti splněna.
- 42 S ohledem na závazek Komise neumožnit třetím osobám, aby měly přístup k dokumentům řady A do doby vydání rozsudku ve věci samé ve věci T-253/03 a na nemožnost Komise použít tyto dokumenty jako důkazy v řízení o porušení soutěžních pravidel Společenství, pokud by rozhodnutí ze dne 8. května bylo shledáno protiprávním, pouhé vyzrazení dotčených dokumentů by totiž mohlo sloužit k prokázání, že podmínka naléhavosti je v projednávaném případě splněna. V tomto ohledu je třeba připomenout, že úředníci Komise již dokumenty řady A prozkoumali, byť jen povšechně, během šetření.
- 43 Újma, která by tedy případně mohla vzniknout hlubším seznámením se s těmito dokumenty, nestačí k prokázání skutečného vzniku závažné a nenapravitelné újmy, jelikož Komise nemůže použít informace takto získané.

- 44 Vzhledem k tomu, že podmínka týkající se naléhavosti není v důsledku toho splněna, je třeba přijmout druhý důvod opravného prostředku a zrušit body 6 a 7 výroku napadeného usnesení.

K vzájemnému opravnému prostředku

K prvnímu důvodu opravného prostředku

- 45 Akzo tvrdí, že zamítnutí návrhu na předběžná opatření ve věci T-125/03 R porušuje právo na účinnou soudní ochranu. Podle tohoto účastníka řízení může být totiž napadnutelným aktem pouze rozhodnutí přijaté na základě čl. 14 odst. 3 nařízení č. 17, které je základem dovolávaného porušení řízení. Veškerá následná rozhodnutí mají méně přímý vztah k tomuto porušení a nemohou představovat akt, který se bezprostředně a nenapravitelně dotýká právního postavení podniku, který je předmětem šetření. Mimoto žádné ustanovení práva Společenství neukládá Komisi přijmout v návaznosti na šetření akt, který by mohl být předmětem žaloby. Právní ochrana dotyčného podniku tak závisí na správním uvážení Komise.

- 46 V tomto ohledu je postačující konstatovat, že soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních správně použil ustálenou judikaturu, kterou Akzo krom toho nezpochybuje, podle které se akty po přijetí rozhodnutí nemohou dotknout platnosti tohoto rozhodnutí. Použití této judikatury v průběhu šetření v projednávaném případě též neponechává Akzo bez právní ochrany. Komise totiž přijala rozhodnutí o odmítnutí nedlouho po šetření a pokud by to neudělala, Akzo by bývala mohla podat žalobu k soudu, aby jí Komise vrátila zpět dokumenty umístěné v zapečetěné obálce a odvezené do Bruselu.

K druhému důvodu opravného prostředku

- 47 Druhým důvodem opravného prostředku Akzo uplatňuje, že tím, že soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních rozhodl, že návrh ve věci T-253/03 R týkající se dokumentů řady B nespĺňuje podmínku naléhavosti, porušil právo na účinnou soudní ochranu a vycházel z příliš přísného výkladu konceptu nenapravitelné újmy.
- 48 Tím, že soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních zamítl předběžná opatření navrhovaná ve věci T-253/03 R, pokud jde o uvedené dokumenty, vedl Komisi k tomu, aby tyto dokumenty zahrnula do svého spisu spíše než do zapečetěné obálky. Ve světle odůvodnění napadeného usnesení by takto byla Komise s to dohlížet na to, aby všechny návrhy na předběžná opatření učiněné s cílem zachovat statut těchto dokumentů v očekávání konečného rozhodnutí, byly zamítnuty.
- 49 V tomto ohledu je třeba připomenout, že napadeným usnesením soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních konstatoval, že Komise se již seznámila se třemi dokumenty řady B, které nebyly umístěny v zapečetěné obálce, takže pokud by bylo rozhodnutí ze dne 8. května 2004 v meritu zrušeno, Komise by nemohla použít dotčené informace jako důkazy.

- 50 Podle soudce příslušného pro rozhodování o předběžných opatřeních by mohla být újma v praxi konstatována pouze tehdy, jestliže by Komise přijala opatření na základě informací obsažených v dokumentech řady B, aniž by pro Akzo bylo možné následně a s dostatečnou jistotou prokázat, že skutečně existuje souvislost jednak mezi těmito informacemi a jednak mezi přijatými opatřeními. Soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních nicméně toto riziko posoudil jako hypotetické.
- 51 Dodal, že ve svých vyjádřeních Komise prohlásila, že neumožní třetím osobám, aby měly přístup k dokumentům řady A a B do doby vydání rozsudku ve věci samé, a tento závazek vzal na vědomí.
- 52 Pokud soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních za těchto podmínek vyloučil jakoukoli skutečnou možnost nenapravitelné újmy, a v důsledku toho rozhodl, že podmínka týkající se naléhavosti nebyla splněna, nedopustil se nesprávných právních posouzení.
- 53 V důsledku toho je třeba zamítnout vzájemný opravný prostředek jako celek.

Z těchto důvodů předseda Soudního dvora rozhodl takto:

- 1) **Body 6 a 7 výroku usnesení předsedy Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 30. října 2003, Akzo Nobel Chemicals Ltd a Akcros Chemicals v. Komise (T-125/03 R a T-25/03 R, dosud nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí) se zrušují.**

- 2) Bere se na vědomí prohlášení Komise Evropských společenství, že neumožní třetím osobám, aby měly přístup k dokumentům řady A do vydání rozsudku ve věci samé ve věci T-253/03.
- 3) Návrh na předběžné opatření ve věci T-253/03 R se zamítá.
- 4) Vzájemný opravný prostředek se zamítá.
- 5) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Podpisy.